

April 1854 til 31te Marts 1855. Der skal blive omdeelt Stemmesedler paa 9 Medlemmer.

Udfaldet af det derefter foretagne Valg var følgende: der afgaves 35 Stemmesedler, den fordrede Pluralitet altsaa 12. Over denne og de fleste Stemmer erholdt følgende 9 Medlemmer: Stiftamtmand Unsgaard (35 Stemmer), Professor Bergsøe (31 Stemmer), Kammerraad Petersen (29 Stemmer), Procurator B. Christensen (28 Stemmer), Dispatcheur Wessely (24 Stemmer), Professor Borgen (20 Stemmer), Skibsclarerer Kirck (18 Stemmer), Oberstlieutenant Andræ (17 Stemmer) og Professor Bjerring (16 Stemmer). Vardenfleth 14 Stemmer, Simony 13 Stemmer, Nyholm 13 Stemmer og Lemmich 12 Stemmer).

Formanden: Jeg skal give den første Landstingsmand for første Kreds (Andræ) Ordet, da han har ønsket det.

Andræ: Jeg tilstaaer, at jeg er noget overrasket ved det Valg, der er faldet paa mig. Efter de Uttringer, som jeg fandt mig foranlediget til at fremkomme med ved Spørgsmaalet om denne Sags Behandlingsmaade, troede jeg, at det maatte være Thinget bekendt, at jeg ikke vilde kunne tage Deel i Udvalgsforhandlingerne. Jeg maa derfor, da jeg nu seer, at jeg maa være bleven misforstaaet, gjentage den Erklæring, at jeg ikke seer mig istand til at deeltage i Udvalgsforhandlingerne. — Jeg turde maaskee tillade mig at henvende det Spørgsmaal til den høitærede Formand, om der i Forretningsordenen er Noget, der strider imod

en saadan Frastgelse af et paa et Medlem faldet Valg. Jeg har gennemgaaet Regulativet, men har aldeles Intet kunnet finde om dette Punkt. Folkethingets Forretningsorden er i saa Henseende aldeles affattet i samme Form, og det er mig fuldkommen bekendt, at i Folkethinget har stedse den Opsættelse gjort sig gjældende, at det maatte tilstedes et Medlem, der følte det umuligt for sit Vedkommende at indtræde i et Udvalg, at frastige sig et saadant Valg, og det er mig vitterligt, at eengang idetmindste er det skeet, at et Medlem har gjort Brug af denne Ret.

Formanden: Efter Formandens Mening er ethvert Medlem berettiget til at frastige sig det paa ham faldne Valg til Medlem af et Udvalg. Jeg mener endogsaa, at der for Landstingets Vedkommende i dets Forretningsorden herfor er et Argument, der forekommer mig afgjørende, og som ikke findes i Forretningsordenen for Folkethinget. Jeg mener nemlig, at, naar det i enkelte Tilfælde er bestemt, at der udfordres Thingets Samtykke, for ikke at modtage et vist Valg, saa er det, naar et saadant Tillæg ikke findes med Hensyn til Valg af en anden Art, efter rigtig Fortolkning, derved indirecte tilkjendegivet, at der ikke behøves et saadant Samtykke i andre end de i Forretningsordenen udtrykkeligt omtalte Tilfælde. Landstingets Forretningsorden udfordrer saaledes navnlig, hvad Folkethingets ikke gjør, Thingets Samtykke for at kunne nægte at modtage Valg som Thingets Embedsmand; deri ligger da efter min Formening en yderligere Bestyrkelse for, at et Medlem, der er valgt til et Udvalg, ikke behøver et saadant Samtykke, da det ikke i Forretningsordenen er foreskrevet.